

Art. 65 ust.3 – informacje na temat sposobów określania, zgodnie z prawem krajowym, skutków orzeczeń, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia.

1. Jak można ogólnie opisać przypoznanie?

TPN reguluje w Polsce art. 84 i 85 kodeksu postępowania cywilnego. Instytucja ta nazywana jest przypozowaniem. Polega ona na tym, że strona może wezwać swojego przyszłego przeciwnika procesowego do wzięcia udziału w postępowaniu, gdyż niekorzystne dla strony rozstrzygnięcie może powodować wystąpienie przeciwko niej osoby trzeciej z roszczeniem wynikającym np. z umowy gwarancji. W tym celu strona wnosi pismo procesowe, które doręcza się stronie trzeciej, która może zgłosić swoje przystąpienie jako interwenient uboczny.

2. Jakie są główne skutki orzeczeń dla osób, które otrzymują przypoznanie?

TPN nie powoduje automatycznego objęcia wezwanej osoby toczącym się już postępowaniem. Jej wejście do procesu odbywa się na zasadach właściwych dla interwencji ubocznej (art. 76 - 78 kodeksu postępowania cywilnego). Za zgodą stron interwenient uboczny może wejść na miejsce strony do której przystąpił. W innym przypadku wyrok ma skutek bezpośredni, natomiast w przypadku TPN tylko wtedy, gdy tak wynika z istoty spornego stosunku lub z przepisu ustawy.

3. Czy istnieje skutek wiążący w odniesieniu do oceny prawnej w postępowaniu głównym?

Jeśli mimo wezwania osoba trzecia nie przystąpi do sprawy skutkuje to pozbawieniem jej – w następnym procesie – możliwości skutecznego zgłoszenia zarzutu złego prowadzenia pierwszego procesu (art. 82 w związku z art. 85 kodeksu postępowania cywilnego).

4. Czy istnieje skutek wiążący w odniesieniu do ustalonych faktów, których osoba trzecia nie zakwestionowała w postępowaniu głównym, np. ponieważ strony ich nie zaskarżyły?

Zawiadomienie osoby trzeciej i wezwanie jej do udziału dokonywane jest także w jej interesie, bo może wesprzeć stronę w osiągnięciu pozytywnego rozstrzygnięcia, które może uczynić nieaktualnym następny proces.

5. Czy przypoznanie wywołuje skutek, niezależnie od tego, czy osoba trzecia przystąpiła do postępowania głównego?

Jeśli mimo wezwania osoba trzecia nie przystąpi do sprawy skutkuje to pozbawieniem jej – w następnym procesie – możliwości skutecznego zgłoszenia zarzutu złego prowadzenia pierwszego procesu (art. 82 w związku z art. 85 kodeksu postępowania cywilnego).

6. Czy przypoznanie ma wpływ na stosunek między osobą trzecią i stroną przeciwną strony przypozywającej?

Jeśli dana osoba w wyniku wezwania przystąpi do sprawy staje się interwenientem ubocznym, który - za zgodą stron - może wejść na miejsce strony do której przystąpił.

Art. 74 – Opis krajowych regulacji i procedur dotyczących wykonywania

art. 74 - opis krajowych procedur wykonywania orzeczeń znajduje się w informacji [Jak doprowadzić do wykonania orzeczenia](#)

Art. 75 lit. a) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których składa się wnioski o odmowę wykonania na mocy art. 36 ust. 2, art. 45 ust. 4 oraz art. 47 ust. 1 sąd okręgowy miejsca zamieszkania albo siedziby dłużnika, a w braku takiego sądu –sąd okręgowy, w którego okręgu ma być lub jest prowadzona egzekucja.

W przypadku wniosku o odmowę uznania:

sąd okręgowy, który byłby miejscowo właściwy do rozpoznania sprawy rozstrzygniętej orzeczeniem lub w którego okręgu znajduje się miejscowo właściwy sąd rejonowy, a w braku tej podstawy – Sąd Okręgowy w Warszawie.

Art. 75 lit. b) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się środek zaskarżenia dotyczący decyzji w sprawie wniosku o odmowę wykonania na mocy art. 49 ust. 2

sąd apelacyjny za pośrednictwem sądu okręgowego

Art. 75 lit. c) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się wszelkie dalsze środki zaskarżenia na mocy art. 50

Sąd Najwyższy za pośrednictwem sądu apelacyjnego

Art. 75 lit. d) – Języki, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia zaświadczeń dotyczących orzeczeń, dokumentów urzędowych i ugód sądowych

Nie dotyczy

Art. 76 ust. 1 lit. a) – Zasady jurysdykcji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 2 rozporządzenia

art. 11037§ 4 Kodeksu postępowania cywilnego i art. 1110 Kodeksu postępowania cywilnego, w zakresie, w jakim określa właściwość sądów polskich wyłącznie na podstawie jednej z następujących okoliczności dotyczącej wnioskodawcy: obywatelstwo polskie, miejsce zamieszkania, miejsce zwykłego pobytu lub siedziba statutowa.

Art. 76 ust. 1 lit. b) – Zasady powiadamiania strony trzeciej, o których mowa w art. 65 rozporządzenia

art. 84 i 85 Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące przypozowania

Art. 76 ust. 1 lit. c) – Konwencje, o których mowa w art. 69 rozporządzenia

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Węgierską Republiką Ludową o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Budapeszcie dnia 6 marca 1959 r.;

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii o obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 6 lutego 1960 r., obecnie obowiązująca między Polską a Słowenią i między Polską a Chorwacją;

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r.;

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii o wzajemnych stosunkach w sprawach z zakresu prawa cywilnego oraz o dokumentach, podpisana w Wiedniu dnia 11 grudnia 1963 r.;

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Atenach dnia 24 października 1979 r.;

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r., nadal obowiązująca w stosunkach między Polską i Republiką Czeską oraz między Polską a Słowacją;

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o pomocy sądowej oraz o uznawaniu i wykonywaniu wyroków w sprawach cywilnych, podpisana w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r.;

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 26 stycznia 1993 r.;

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Łotewską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisana w Rydze dnia 23 lutego 1994 r.;

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Cypru o współpracy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 14 listopada 1996 r.;

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, pracowniczych i karnych, podpisana w Tallinie dnia 27 listopada 1998 r.;

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Rumunią o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, podpisana w Bukareszcie dnia 15 maja 1999 r.;

Ostatnia aktualizacja: 21/12/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.